

DIJOURS SANT

Homilia del P. Josep M. Soler, abat de Montserrat
20 de març de 2008

Estimats germans i germanes:

L'Església s'aplega aquest vespre entorn de l'Eucaristia. Ho fa per recordar el darrer sopar de Jesús en el qual ens va deixar el sagrament del seu Cos i de la seva Sang com a memorial de la seva donació dalt la creu. D'aquesta manera ens mostrava el seu amor sense límits en un gest que té continuïtat al llarg de la història. Per això l'Església agraeix avui d'una manera particular aquest do. Ho fa de dues maneres complementàries. D'una banda ens apleguem per celebrar l'Eucaristia com a acció de gràcies per la salvació que ens és oferta i com a àpat que nodreix la nostra existència espiritual i anticipa el banquet futur del Regne de Déu. I de l'altra, en continuïtat amb aquesta celebració, ens apleguem després entorn de la Reserva eucarística; reconeixem en el pa i el vi sobre els quals s'ha invocat l'Esperit i s'han pronunciat les paraules de Jesús al darrer sopar, la presència del Senyor. I, amb la certesa que ens ve, no dels nostres sentits sinó de la seva paraula de veritat adorem aquesta presència de la divinitat amagada sota els signes sacramentals.

En la celebració d'aquest misteri de la nostra fe, ens adonem del lligam fonamental que hi ha entre l'Eucaristia i l'Església. La vigília de la seva passió, Jesús aplega els dotze i els fa el do del seu cos i de la seva sang com a anticipació del lliurament que farà a la creu. I així com l'aliança del Sinai amb el poble d'Israel va ser segellada amb un sacrifici i l'aspersió de sang, el nou poble de Déu representat pels apòstols es funda entorn de la sang de Jesús vessada i compartida. Efectivament, des que els apòstols van acollir la invitació de Jesús: "preneu, mengeu-ne...; beveu-ne tots" com a memorial de la seva passió, el Poble de la nova aliança s'edifica a través de la comunió sacramental amb el Fill de Déu fet home i sacrificat com un anyell per nosaltres (cf. Joan Pau II, Ecclesia de Eucharistia, 20-23).

A la taula eucarística, s'esdevé un doble moviment. Nosaltres hi rebem el Crist. Però, també ell ens hi rep a cadascú de nosaltres i hi estrena la seva amistat. Així el Crist i el deixeble que som nosaltres "estan" l'un en l'altre, fent realitat aquella paraula: *estigueu en mi i jo estaré en vosaltres* (Jo 15, 4). D'aquesta manera, si ens deixem portar per la dinàmica de la gràcia que ens atorga l'Eucaristia, podem donar fruit de vida evangèlica, tal com ell mateix va dir al darrer sopar: *qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit* (Jo 15, 5). Entre els fruits que dona l'estar amb Jesús per mitjà de la celebració de l'Eucaristia i d'entrar en comunió sacramental amb ell, hi ha el de la unitat. Per això el Dijous Sant és un dia en el qual som invitats a potenciar el nostre amor fratern. És que amb la comunió eucarística, l'Església es consolida en la seva unitat de cos de Crist; un cos format de molts membres. És gran la dimensió d'aquest sagrament. Cadascun de nosaltres rep el Cos de Crist i es transforma en ell. Però no som molts cossos sinó un sol cos; perquè la comunió eucarística ens uneixi els uns als altres i tots junts amb el Crist. Per això, la pregària litúrgica, a més d'invocar l'Esperit sant sobre el pa i el vi, l'invoca també sobre els fidels per tal que formem un sol cos cada vegada més ben unit (cf. ibídem, 23).

L'Eucaristia crea comunió i invita a viure la comunió a l'interior de l'Església. Però, també, amb la mateixa exigència ens demana de treballar per estimar tothom independentment de la seves creences. Per això celebrar l'Eucaristia és, també, comprometre's a fer una societat més justa en la distribució de la riquesa i ajudar persones i pobles a sortir de la marginació i a portar una vida digna. Us proposem, en aquest vespre del Dijous Sant, una manera concreta de fer realitat aquesta ajuda. Al final de la celebració podreu participar en una col·lecta a favor de les obres assistencials que les GG. Dominiques de la Presentació duen a terme a l'Iraq en els seus orfenats, hospitals i cases d'acollida a Bagdad, a Besora i al Kurdistan en les quals atenen tothom sense distinció de pertinences religioses. A més, a Jordània tenen un centre per atendre els exiliats iraquians que marxen del seu país. L'ajuda es coordina des de la seva casa provincial de Barcelona.

El Poble de la nova Aliança, nodrit en el sagrament de l'eucaristia esdevé sagrament per a la humanitat. Rep la llum i la força per ser signe i instrument de la Bona Notícia aportada per Jesucrist amb vista a l'alliberament i la salvació integrals de la persona humana. Com ell, l'Església ha de ser servidora de la humanitat. A l'evangeli d'avui Jesús ha expressat la seva missió de servent amb el rentament de peus, manifestant d'aquesta manera el sentit profund de la institució de l'Eucaristia. I així com ell, "mestre de comunió i de servei" (cf. *ibídem*, 20), rentà els peus a tots els deixebles, també a Judes, l'Església ha de servir la humanitat entera, perdonant en nom de Jesús, guarint les ferides i sostenint les fragilitats de les persones, aportant esperança i encoratjament; sense fer distincions, perquè tothom en el seu fons més íntim, i potser de vegades molt desenfocadament, busca Déu, fins els qui el renequen. En el nostre context social –quan veiem com es fan tantes caricatures del que és l'Església, i també en el nostre context eclesial quan constatem que fins molts dels seus membres flauegen en la seva vivència i comunió eclesials degut les crítiques que reben o al desencís que els causen certes preses de posició– ens convé centrar-nos en el nucli fonamental. Ens convé tornar a posar al centre allò de més íntim que té l'Església i per la qual ha de ser estimada: oferir-nos una relació íntima amb Jesucrist que transforma la nostra vida i suscita a l'interior de nosaltres la filiació divina, estrènyer els vincles de comunió entre tots els qui creiem en ell, fer-se servidora de la humanitat

Ara, en l'Eucaristia, Jesús ens serveix i ens purifica perquè puguem menjar a la seva taula, perquè puguem participar de l'àpat que anticipa el banquet del Regne. Agraïm-ho ben de cor i, acabada la celebració, continuem el col·loqui amb ell davant els Sants Dons eucarístics, adorant la seva presència enmig nostre, donant gràcies pels seus beneficis, intercedint a favor de tota la humanitat. Per fer-ho d'una manera coherent, però, hem d'acompanyar-ho del nostre servei abnegat als altres. Així serem sagrament del Regne, testimonis de l'amor sense límits manifestat en Jesucrist.